

[Indenrigsministeren]

indført en form for begrænset lønordning for deltagelse i møder m. v.

Da det imidlertid for visse erhvervsgrupper er vanskeligt at opgøre eller dokumentere en tabt arbejdsfortjeneste, f. eks. inden for landbrug og visse liberale erhverv, og da visse befolkningsgrupper ikke har tabt arbejdsfortjeneste, men desuagtet ved deltagelse i kommunalpolitisk arbejde får ringere mulighed for at udøve deres normale virksomhed, f. eks. husmødre, pensionister og studerende, er det foreslået, at der i stedet udbetales medlemmerne et fast vederlag, der mindst bør dække en gennemsnitlig tabt arbejdsfortjeneste for et medlem med et gennemsnitligt antal mødetimer. Da der meget vel kan tænkes tilfælde, hvor det faste vederlag ikke vil slå til og direkte betyder en forringelse af de nuværende økonomiske vilkår, er det dog fundet rimeligt at bevare den nuværende adgang til at få tabt arbejdsfortjeneste dækket inden for det gældende maksimumsbeløb (3 × diæter). Der skulle hermed skabes større lighed for de forskellige erhvervsgrupper m. h. t. deltagelse i kommunalpolitisk arbejde.

Indførelsen af et fast vederlag vil tillige betyde, at det enkelte medlem får bedre mulighed for at disponere sin arbejdssituation, herunder overveje deltidsansættelse, vikar, børnepasning m. v. Hertil kommer, at et fast vederlag vil muliggøre en vis godtgørelse til medlemmerne for forskellige former for nødvendig indsats, som der ikke er mulighed for at tilgodese gennem diæterne, f. eks. forberedelse til møder i kommunalbestyrelse og udvalg, visse tilsynsopgaver, deltagelse i borgermøder og gruppemøder osv.

Udvalget har ikke i sin betænkning diskuteret størrelsen af det faste vederlag, da dette spørgsmål faldt uden for udvalgets kommissorium. Efter lovforslaget vil det påhvile indenrigsministeren at fastsætte nærmere regler om ydelsen af vederlaget, herunder om vederlagets størrelse.

En anden væsentlig nydannelse er forslaget om, at der indføres adgang til i amtskommunerne og de større kommuner i øvrigt at vælge et såkaldt mellemformsstyre, der dog i det væsentlige bygger på det traditionelle udvalgsstyre. Forskellene – og dermed tilnærmelsen til magistratsstyre – består i, at udvalgsformændene vælges ved forholdstalsvalg og for hele valgperioden, samt at udvalgsfor-

mændene ligesom borgmesteren er fødte medlemmer af økonomiudvalget. Der er samtidig åbnet mulighed for, at der i disse kommuner fastsættes regler om vederlag, efterløn og pension til udvalgsformændene, således at vederlæggelsen kan fastsættes i forhold til deres arbejdsbyrde.

Jeg er enig med udvalget i, at de problemer, som den nye styreform tilsigter at løse, specielt gør sig gældende i helt store kommuner, hvor sagsantallet er stort, og hvor det tillige kan være vanskeligere at opnå den fornødne koordination af forvaltningen. Der er derfor i disse kommuner, som lovforslaget afgrænser til amtskommuner og øvrige kommuner med mindst 40.000 indbyggere, behov for en større indsats fra udvalgsformændenes side.

Når et forholdstalsvalg er fundet nødvendigt som et led i den foreslåede styreform, er det for at imødegå den koncentring af indflydelsen i kommunens anliggender, der ellers ville blive følgen af udvalgsformændenes bedre ressourcer og større indflydelse gennem økonomiudvalgsmedlemskabet.

Som en nydannelse er der i lovforslaget foreslået indgrebsmuligheder over for en borgmester eller rådmand, som vægrer sig ved at udføre en lovligt truffet kommunalbestyrelsesbeslutning. Dette spørgsmål har for nylig været aktuelt i en enkelt magistratskommune, og udvalget har foreslået, at der i styrelsesloven indføres regler herom. Jeg deler udvalgets beklagelse af, at indførelsen af sådanne regler forekommer påkrævet, og jeg håber og forventer, at den blotte tilstedeværelse vil overflødiggøre brugen.

Endelig indeholder lovforslaget en række mindre nydannelser med hensyn til navnlig viceborgmesterens og udvalgsformændenes stilling i samtlige kommuner.

Københavns kommune har som bekendt sin egen styrelseslov fra 1977. Den svarer på de fleste punkter til den kommunale styrelseslovs ordning for så vidt angår magistratskommuner. Der er derfor samtidig foreslået en række ændringer i Københavns kommunes styrelseslov.

Enkelte af lovforslagets bestemmelser kan endvidere rejse spørgsmål om konsekvensændringer i loven om et hovedstadsråd. Da loven om hovedstadsrådet imidlertid skal til revision i næste folketingsssamling, er det